

ostracizam, postizavan u glavnom putem verbalnih napadaja i podrugljivih imena, često doveo i do fizičkih napadaja, koji su time davali suroviji izraz antagonizmu sa strane domaćeg življa:

»... Naši useljenici nisu mogli izlaziti na ulicu zato, što bi rulja starijih i mlađih ljudi bacala na njih kamenje i tjerala ih natrag u njihove trošne i prezrene kolibe...« (D. Krmpotić, Povjesne crtice, Kansas City, Kansas, 1925 str. 1).

Na taj način ovakav razvitak doveo je do fizičke sekluzije, što se ispoljilo u formiranju izoliranih, stigmatiziranih i difamiranih naseobina, u formiranju slavenskog ghetta, gdje su slavenski useljenici, zajedno s ostalim useljenicima iz istočne i južne Evrope, bili primoravani da žive:

»... Tu leži otprilike oko 200 ovakovih kuća u neposrednoj blizini tvornice i ova je skupina kuća dobila porugljivo ime »Hunkytown« (Hrvatski list, New York, Siječanj 22, 1922, Uvodnik).

VIII.

Najzad su ove obrambene mjere, uperene protiv useljenika iz istočne i južne Evrope, bile odražene i u zakonodavstvu Sjedinjenih država; i tako su zakoni bili posljednje i najjače sredstvo represije u toj borbi dviju kultura. Takozvana restriktivna imigraciona politika, koja je za Slavene i ostale »nove« useljenike značila isto što i prohibicija useljavanja,